

лето и полевая работа временно перетягивает от ячеек собранных Д. Колесников

на деле, в каждодневной

Молодзё на грамадзкай працы.

Трэба зважэнне асабліва ўвагу на працу ў коопэрацыі. Быць проста сябрам коопэратыву — яшчэ мала: трэба быць свядомым і актыўным сябрам яго. — Камсамол Бабруйшчыны ў камітэтах узаемадапамогі. — 160 моладзых хлапцоў і дзяўчат Барысаўшчыны выбраны ў фабзавкомы.

Быць актыўным сябрам коопэратыву.

Якім чынам праводзіць працу ў коопэрацыі?

Галоўная задача месціцца ў тым, каб дамагчыся аўтарытэту ў сялянства, каб высунацца на актыўную коопэратывную працу. Шмат хто з вясковых камсамольцаў, вычытаўшы гэтую неабудзь, што камсамалец павінен агітаваць за ўступленне ў коопэратыву, пачынае крычаць праз усю вёску, што васьмь вы несвядомы, не ўступаеце ў коопэратыву! І г. д. А калі сялянін спытае ў яго: „А сам ты сябра коопэратыву?“, — дык хлапец стане ў тупік і чэха патыліцу, шукаючы апраўдання. Гэткі няглыбокі погляд часта сустракаецца ў вясковых ячэйках.

Гэткім чынам, першая задача (гэта, вядома, датычыцца да гаспадарча самастойных хлапцоў) зьяўляецца ў тым, каб перш за ўсё самому быць проста сябрам коопэратыву яшчэ мала. Трэба быць свядомым і актыўным сябрам яго. Неабходна, каб камсамалец — сябра коопэратыву ўважала сацыял за працай правядзення, прымяняючы ўсе яго нахвалы, папярэджваючы альбо выкрываючы ўсе магчымыя быць злоўжыванні. Калі ў гэтым напрамку будзе што-небудзь зроблена, аўтарытэт яго адразу падвысяцца і з ім будуць лічыцца.

У тых мясцох, дзе камсамольцы актыўна ўдзельнічаюць у жыцці і працы вясковых коопэратываў, можна ўглядаць вельмі характэрнае зьявішча. Гэта — стыхія дзвюх сіл, дзвюх процілеглых лагераў. З усіх вясковых арганізацый коопэрацыя самае карыснае месца для кулака, і васьмь чаму ў коопэрацыі мы можам углядаць асабліва востра выяўленую ба-

рыўніцу паміж новым і старым, паміж моладзью і энэргіяй камсамольцаў і хітрасьцю і практыкай кулакоў.

Як мы ўжо казалі, адзін са шляхоў да непасрэднай коопэратывнай дзейнасці знаходзіцца ў зьяўленні аўтарытэту праз актыўны ўдзел у вырашэнні ўсіх пытанняў, што звязаны з коопэратывам.

Другі шлях зьяўляецца аўтарытэту знаходзіцца ў зьяўленні коопэратывнага ведаў і выяўлення іх у працы. Першай ступенню, якая вядзе да гэтых ведаў, зьяўляецца коопэратывна альбо сельска-гаспадарчы гурток. Сельска-гаспадарчы, а ў асаблівасці коопэратывны гурток сустракаюцца не асабліва часта. І калі пытаецца аб прычынах, якія пачкодзілі яго ўтварэнню, заўсёды атрымоўваем адзін адказ: „Няма грошай, няма кіравнікоў, няма часу“ і г. д. Вядома, гэты адказ не зьяўляецца апраўданнем на той прычыне, што дзяля ўтварэння коопэратывнага гуртка не патрабуецца ні вялікага ліку грошай, ні асабліва шмат часу. Прасьцей за ўсё — дык гэта ўтварыць пры хатах-чыталнях коопэратывныя гурткі. Са сродкаў, вызначаных на літаратуру, крыху можна скарыстацца на коопэратывную літаратуру, акая і прапагандуе шляхам гутарак, вядома, пры найбліжэйшым удзеле загадчыка хаты-чыталні альбо настаўніка.

Школы сялянскай моладзі павінны адыць значную частку часу дзяля прапрацоўкі коопэратывных пытанняў як тэорытычнага характару, гэтак і практычнага, галоўным чынам, на аснове працы мясцовай коопэрацыі.

С. Пшэжэцкі.

Молодзё у фабзавмяскакомх.

(Барысаў).

Перад перавыбарамі фабзавмяскамоў, сярод рабочай моладзі была праведзена вялікая кампанія па растлумачэнні.

У вёсках — моладзь актыўна ўдзельнічала на перавыбарках. Па справе зладзіў фабзавмяскамоў мы мелі па 2-3 выступленні з ліку моладзі на кожным прадпрыемстве.

Калі пры апошніх перавыбарках мы мелі уцягнутай у фабзавмяскакомы моладзі 71 чал., дык ў сучасны момант мы маем 160 чал. моладзых хлапцоў і дзяўчат — сяброў фабзавмяскамоў, з якіх беспартыйнай моладзі — 91 чал.

(пры мінулых перавыбарках мелі толькі 5 чал.).

Моладзь высунута і на кіраўніцкую працу (старым фабзавмяскамоў — 17 чал.) у працу рознаглядных камісій.

У далейшым перад камсамольскімі ячэйкамі стаяць на чарзе важныя заданні.

Узмацненне дапамогі і кіраўніцтва высуналі таварышамі, 100 проц. уцягненні ўсёй высуналі моладзі ў профгурткі дзяля профыхавання.

А. Паднос.

Камсамольцы ў камітэтах узаемадапамогі.

(Бабруйшчына).

З камсамольцаў мы маем на вокругу 173 члена камітэтаў узаемадапамогі, а іх старшыні 24 чалавекі, сакратароў 29 і ўпаўнаважаных 110 чал. Павялічэнне ў параўнанні з перавыбарамі мінулага году на 50 чалавек.

Есць камсамольцы, якія працуюць добра, якія могуць быць прыкладам. Так, напрыклад, у Стрэшынскім раёне ў двух камітэтах камсамольцы старшыні. Пры выбарах сяляне казалі:

— Пабачым, як камсамольцы здолеюць працаваць.

— Пабачым — казалі і камсамольцы.

І васьмь яны сваетэрмінова сабралі членскія ўзносы, закупілі дзве саламарэзкі, адну льнопрадку і яшчэ зробілі нямала карыснага. Вядома, сялянства такой працай задаволены.

Камсамольцы Ляскавіцкай ячэйкі — члены камітэта купілі саламарэзку, знашлі грошы на закупку мала-тарні.

У Пярэвіцкім камітэце старшыня і сакратар зьяўляюцца камсамольцамі, яны арганізавалі арцель, дагаварыліся з коопэрацыяй на конт коопэравання беднаты.

Ліпінскі камітэт, дзе старшыня камсамалец, арганізоўвае лесарубачны арцель, закупілі некалькі саламарэзак, прыступілі к коопэраванню беднаты.

Работа, як бачым, вядзецца, праўда, яшчэ мала, але там, дзе работаюць, там і будуць работаць і будуць пашыраць гэту працу.

Но маюцца яшчэ і недахопы, якія ня трэба дапускаць нідз. Былі выпадкі, што іншыя камсамольцы, напрыклад, у Буда-Кашалёўскім раёне, прасілі зняць іх з работы ў камітэтах, мотывуючы свае прозьбы тым, што праца там бяссплатная. Такія мыслі маюцца яшчэ ў многіх камсамольцаў.

Ясна, што з такімі настроймі працы добрай ня зробіш; так, напрыклад, старшыня Слаўкавіцкага камітэта, Глускага раёна, беспартыйны сялянін піша заву, у якой кажа: „І ў ЦК напішу, што нашы камсамольцы не працуюць нічога, ня трэба іх у другі раз выбіраць“.

Вядома, што такія хібы трэба з корнем выжываць з працы нашых ячэй, бо яны не прыносяць ніякай карысці, а будуць працаваць у пустую.

Н. Яндальскі.

Насыценныя газеты і рэжым эканоміі.

Нашы дасягненні.

На мясцовым матэрыяле — растлумачваем лезунг «рэжыма эканоміі».

(Буда-Кашалёўскі раён).

Пры нашай ячэйцы супольна з партыйнай ячэйкай выдаецца штомесячная насыценная газета „Селькор“.

Далішчыкаў у нашай сьцёнгазэце — 19 чалавек, з якіх 8 — камсамольцаў, 3 — партыйцы і 8 — беспартыйных.

Сьцёнгазэца выходзіць пры актыўным удзеле гуртка „Прыхільнікаў газэты“. Амаль ўсе далішчыкі газэты — сябры гуртка. Да ўдзелу ў газэце прыняты аграном.

У 5-ым, апошнім нумары насыценнай газэты побач з звычайнымі аддзеламі: перадавінай, свецкім будучніцтвам, сельска-гаспадарчым аддзелам, мы ўвялі аддзел: „Барацьба за рэжым эканоміі“. Растлумачыўшы ў перадавіцы сутнасьць гэтага лезунгу мы аддзел пабудавалі выключна на мясцовым матэрыяле. У аддзеле былі 3 — допісы. Аб тым, што лясная камісія без карысці дае рэзолюцыі на атрыманыя лесу, што пажарная машына не бярэцца толкам, аб

дасягненнях ў рэжыме эканоміі: камсамольцы каля народнаму падчынілі падворак і гэтым грошы дзяржаве зьбераглі. Аддзел гэты значна зычавіў чытачоў. На раённай выставі насыценных газет ён прыцягнуў да сябе ўвагу сялян.

Адным з значных недахопаў нашых тоя, што ніяк аддзелу „жыццё моладзі“ не наладзім у газэце, мала пішуць камсамольцы аб жыцці ячэйкі і г. д.

Далейшымі нашымі заданьнямі — наладзіць аддзел „жыццё моладзі“, газэце, павесці стадыю працы з нашымі сьцянкамі і наогул узмацніць працу гуртка „Прыхільнікаў газэты“, вышываць газэту ня толькі ў народнае, але і ў канцэлярыі сельсавету, ад чаго больш сялян будуць чытаць і павялічыць колькасць далішчыкаў газэты за лік дарослых сялян, а таксама беспартыйнай моладзі.

Міхась Рабінюч.

Хазяйственнікі — бліжэ к газэце!

„Профшкільскі луч“ — освещає недочеты в производстве.

(Мінск, аб'яднае профшкола).

Чезь нашу стенгазету „Профшкільскі луч“ — мы праводзілі кампанію за рэжым эканоміі. В последнем номере, в отделе „Школы и ячейки“ мы выпустили хороший, небольшой отделец „За экономию“, где отметили, что:

— нужно бы было использовать стружки в деревообделочном цехе — для топлива;

— наблюдается неполная нагрузка мотора (хотя он и действует) и „полный отдых“ станков;

— неаккуратно мы начинаем работу, с опозданием на полчаса и больше...

В дальнейшем мы еще больше бы расширили этот отдел, но, как говорится, часто наши предложения „идут в пустую“.

Некоторые администраторы стенгазеты считают простой картинкой или игрушкой.

Вот факт: когда член редколлегии предложил заведующему металлургическим цехом ответить на заметки, — последовал ответ:

А я причем? Какое мне дело до вашей газеты?

Для ясности, приведем краткое содержание заметок.

„Не все гладко“.

В металлургическом цехе — много недочетов, а именно:

1) Ненагруженность мастеров.

2) Кузнец свободно может выполнить какую-либо работу, — в результате не было бы в слесарном цехе „отдыхающих“.

„Тригедья“ юнкор.

Так дарагія чытачы. Добра, васьмь вам, падыймаецца з ложка ранішай, прымаецца за гарбату, мысцееся, за тым гарбату п'еце, закурыце і ўрэшце чытаеце газэту (калі вы яе дагэта ня скуруце).

Але... добра вам, таварышы. Не жыццё ў вас, а мыслыяніца.

А васьмь нашаму брату-юнкору — цяжка.

Рэдакцыя — гэта хрономэтрычны інструмант, які выяўляе цярплівасць юнкураў, а патрабуе яна напісаць „аб больш важных фактах“, а не аб якіх там небудзь дробязях.

А рэжым эканоміі? Ці ня ведаеце вы, што такое рэжым эканоміі? Рэжым эканоміі гэта тое... усё роўна, што жырсыяны зашым. Так. Асабліва для нашага брата-юнкура. Дык васьмь, прымаючы пад увагу рэжым эканоміі я буду казаць вельмі каратка.

Напісаў я артыкул: „Ці скорас пываецца рэлігійны дурман, ці бяз портак у народзе“. Праз гідзень чытаю ў паштовай скрынцы: „Не пой дзе“, пішаце „аб больш важных фактах“. А дзе іх возмеш — больш важных фактаў, а пальца высацай ці што?

Дык васьмь, каб не вастаць ад сусветнай рэвалюцыі, бегаю, як угарэлы і шукаю уважныя факты. Бегаеш, бегаеш, а ў выніку без пашавай, а на языку мазоль.

С. Львов.

На Березине.

(Из блок нота отпускника)

Фабрика прекратила работу 29 го мая и огромная масса рабочих в 1.200 человек распушена на отдых. Еще задолго до приостановки фабрики вопрос о проведении отпуска горячо обсуждался молодежью фабрики.

Строились красивые планы (экскурсия в Ленинград, Москву, Иваново-Вознесенск), составлялись списки желающих поехать, но фабрика приостановила работу несколько неожиданно и все планы были, таким образом, разрушены.

Молодежь отравила кто куда: слабые, уставшие — в „дом отдыха“, другие — разехались по деревням.

Я с первым же пароходом отправился вниз по реке Березине, в местечко Чернявку.

В Чернявке.

Итак, я в Чернявке, тяжело подымаюсь по крутому берегу. Кругом срубленный лес, бревна и бревна.

Берейское местечко — одна единственная улица, огромное море горячего желтого песка.

Местечко Чернявка — центр больших лесных разработок, — широкий хозяйский лесобеловский размах. Сотни рубщиков, сплавщиков, десятки приемщиков, бухгалтеров, кассиров. На лесных разработках заняты все с окружающих деревень. В местечке, по вечерам — шум, споры. По воскресеньям — после полудни, грандиозные попойки. Пьют свое крестьянское: (самогон), „русская горькая“ еще не заняла здесь подобающего места.

Вечером в Чернявке. Понаехали инженеры, техники. Будет большое строительство, через реку Березину мост ставить будут.

Весело и шумно в Чернявке.

Собрание под жгучими лучами.

На утро приходят двое. — „Хавер Львов, мир зайнен цу дир гекумен“.*

В чем дело?

Оказывается, сегодня собрание ячэйки комсомола. Поэтому я должен делать доклад о „хозяйственных затруднениях, событиях в Англии или о чем нибудь другом“.

„Начинается“ — подумал я и тяжело вздохнул.

Кое-как объясняю ребятам, что сегодня я не могу доклад делать, не подготовлен, нет материала, что через пару дней я, пожалуй, сумею. Ребята уходят.

Суббота. Солнце жжет нежело-сердчо. Жарко. Идешь в лес. Там сегодня собрание.

Молодежь собралась скоро. Большинство девушек, подростков, пришли и дети.

Расселись на опушке леса, на травке, в тени от горячего июньского солнца.

Слушают доклад о печати. После доклада деловые вопросы.

Ячэйку-бы надо организовать.

Молодежи в местечке много. Ребята в большинстве своем грамотные, настойчиво рвутся к общественной жизни, к работе.

Ячэйки комсомола в местечке нет, есть ячэйка в сельсовете, в Озядичах, за 5 верст.

Ребята жалуются. Ругают, зло и крепко ругают Борисовский деревенский Райком.

*) „Товарищ Львов, мы к тебе пришли“.

И в самом деле. Есть ребята, вступившие в КСМ в 1923, 24 и 25 году — билетов нет; неизвестно комсомольцами считать себя или нет.

Все условия для создания в местечке крепкой, комсомольской ячэйки — есть.

Народ здесь трудовой, молодежи тяжело и трудно приходится хлеб зарабатывать.

Работают по перевозке леса, по силу.

Почему же не создать здесь комсомольской ячэйки?

А дети. У них такое безграничное желание стать пионерами! На головках у всех красные платочки с киловскими значками. Мы хотим создать здесь пионер-отряд, кто нам поможет?

В Борисовском деревенском райкоме есть пионер. Работник, когда то чернявский парень, а в Чернявку никогда ни заглянет.

Надо и можно создать здесь пионерский отряд, оформить.

И еще: библиотеки нет, нет книг. Шеф — Борисовский Комхоз, — молчит, о шефе ни слуху, ни духу.

Шефа обязанность — оказывать культурную помощь подшефу.

Молчит, сит шеф.

Хорошо в Чернявке. Здесь — все для того, чтоб отдохнуть и поправиться.

Чистый, лесной воздух, глотай, втягивай его в себя полной грудью.

Вода, чистая прозрачная.

Солнце... У...у...у как жжет и ласкает спины.

И песок — раскаленная масса, аж ноги в сандалиях горят.

Хорошо. За две недели тут отдохнешь, как полагается.

С. Львов.

